

ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται αἱ σανίδες τοῦ πατώματος τῆς οἰκίας Ἡπ. (Πάργ.) Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον Γαλάτιστ. Πόρ. Ρητίν. Χαλκιδ.) Στερελλ. (Γραν.): *Ξήλουνσι τοὺ πάτ'μα γιὰ νὰ ἰδοῦμι νὰ μὴ σάπ'καν οἱ γριντιές Βογατσ. Πααίνου νὰ φουνάξουν τοὺν Πασκάλ' τ'ς Ἀνθῆς νὰ ῥτη νὰ μὴ καρφώσ' τ'ς γριντιές 'ς τοῦ πάτουμα, γιὰτὶ σπάσανι κὶ θὰ πέσ'ν οὐλὶς οἱ σανίδες Ρητίν. Συνών. γρέντα 2, πα-τόξυλο. 9) Μετων., ὁ ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἄνθρωπος Μακεδ. (Κολινδρ.) Στερελλ. (Γραν.): *Μουρέ, γριντιὰ εἶν' αὐτὸς οὐ ἄνθρουπους! Γραν. Συνών. γρεντάλι 2. 10) Ξύλινον ἐλαιοπιεστήριον Στερελλ. (Τριχων.) Συνών. γρέντα 3.**

γρεντοκάρφι ἑνιαχ. γριντοκάρφ' Μακεδ. (Δεσκάτ.) Ἐκ τῶν οὐσ. γρεντά καὶ καρφί.

Μεγάλο καρφί διὰ τὸ κάρφωμα τῆς γρεντιᾶς ἐνθ' ἄν.: *Ἐχ'ς κανὰ δυὸ γριντοκάρφια δαῦ'κὰ κ' ὕστιρα θὰ 'ς τὰ γνρίσων Δεσκάτ.*

γρέντωμα τό, ἑνιαχ. γρέντουμα Μακεδ. (Γρεβεν. Κοζ.) γράντουμα Μακεδ. γριάντουμα Μακεδ. (Κολινδρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γρεντώνω.

Ἡ ὀριζοντίως, τὸ ξάπλωμα ἐνθ' ἄν.: *Τί γράντουμα εἶν' αὐτό; Μακεδ. Συνών. τέντωμα.*

γρεντώνω ἑνιαχ. γριντώνου Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γρεβεν. Ἐράτυρ. Καταφύγ. Κοζ. Νάουσι.) γριντώνου Μακεδ. (Βλάστ.) γκριντώνου Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) γραντώνου Μακεδ. γριαντώνου Μακεδ. (Κολινδρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέντα.

Ἐξαπλώνω τι ὀριζοντίως, ἐξαπλοῦμαι Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Βόιον Γαλατ. Γρεβεν. Δαμασκ. Ἐράτυρ. Καταφύγ. Κοζ. Κολινδρ. Νάουσι.): *Γριντώ'κα γιὰ καλὰ σήμιρα Καταφύγ. Τί μου γραντώ'κ' εἶσ'; Μακεδ. Τοὺν γρέντουσαν 'ς τοῦ χῶμα τοὺν καημένον Γαλατ. Γριαντώνουμι 'ς τοὺν ἡ-σκιον ἀπ' τοῦ δέντρου Κολινδρ. Γριντώ'κι κατὰ γῆς Κοζ. Γριντώνιτι ἡ φλέβα τοῦ κορμιοῦ Νάουσι. Νὰ σὶ γρινδώσ' οὐ χάρους, κονυόχρον'! (ἀρά) Βλάστ.*

γρετζάκι τό, ἑνιαχ. γρετζάκι Προπ. (Κύζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέτζι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι. *Γρέτζι 2.*

γρετζάρισμα τό, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. γρετζάρω.

Ἡ πρώτη διὰ χονδροῦ ἀσβεστοκονιάματος ἐπάλειψις τοῦ τοίχου.

γρετζάρω Ἀντίπαξ. Κεφαλλ. Παξ. — Δ. Λουκάτ., Κεφαλον. λατρ., 178.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *grezara* = ἐπιθέτω τὸ πρῶτον χονδροῦν ἀσβεστοκονίαμα ἐπὶ τοῦ τοίχου.

1) Ἐπαλείφω τὸν τοῖχον διὰ τοῦ πρώτου χονδροῦ ἀσβεστοκονιάματος Κεφαλλ. 2) Καθίσταμαι τραχὺς τὴν ἐπιφάνειαν Ἀντίπαξ. Παξ. 3) Ἄδων δὲν ἀποδίδω ἀκριβῶς μου-σικὸν φθόγγον Κεφαλλ. — Δ. Λουκάτ. ἐνθ' ἄν.: *Καλὸς ἦτανε ὁ τερόρος πὺ μᾶς ἐφέρανε, μὰ δὲν εἶδες πὺ ἀπάνου 'ς τὴν ἄρια τσῆ Τραβιάτας ἐγρέτζαρε Κεφαλλ. Τὰ ἐγρετζάρε-*

τε 'ς τὸν πολυέλαιο. Τσοῦ ἐφάετε, λέει, τρεῖς κορῶνες Δ. Λουκάτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. φαλτσάρω.

γρέτζι τό, ἑνιαχ. γρέζι Ἀθῆν. Ναύστ. Πειρ. Προπ. (Κύζ.) γρέζ' Εὐβ. (Ψαχν.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρέτζος.

1) Ρίνισμα μετάλλου ἐκ τῶν ἀπορριπτομένων κατὰ τὴν κα-τεργασίαν αὐτοῦ Ἀθῆν. Εὐβ. (Ψαχν.) Ναύστ. Πειρ.: *Καθὼς τρόχιζε τὸ μαχαίρι, τοῦ πετάχτηκε ἓνα γρέζι 'ς τὸ μάτι Ἀθῆν. Μ' αὐτὴ τῇ λίμα ὅλο γρέζια πετάω αὐτόθ. Μπῆκι ἓνα γρέζ' 'ς τοῦ μάτι τ' Ψαχν. 2) Μικρὰ προεξοχὴ ἐπὶ μὴ καλῶς λει-ανθείσης ἐπιφανείας μετάλλου Προπ. (Κύζ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) κ.ά.: *Πᾶρε λίγο τὰ γρέζα μὲ τὴ λίμα Κύζ. Βάλε τὸ νύχι σου ἀπάνω νὰ δῆς ποῦ ἔχει γρέζα αὐτόθ. Μὶ πλήγουνσαν τὰ γρέζια Φθιώτ. Φωκ. Συνών. ἀγριάδα Π 3.**

γρετζόγραμμα τό, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρέτζος καὶ τοῦ οὐσ. γράμμα.

Τὸ ἄσχημον, τὸ κατὰ τρόπον ἄσχημον γεγραμμένον γράμ-μα, τὸ κακογγραμμένον. Συνών. *καρακατσούλα, ὀρνιθοσκάλισμα.*

γρετζοδουλεῖα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρέτζος καὶ τοῦ οὐσ. δουλειά.

Ἡ ἀτελὴς ἢ κακότεχνος ἐργασία.

γρετζοδούλης ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρέτζος καὶ τοῦ οὐσ. δουλειά, ἀνα-λογικ. πρὸς ἄλλα εἰς -δούλης. (πβ. *ἀνεμοδούλης*).

Ὁ ἐκτελὼν ἀτελῶς τὴν ἐργασίαν του.

γρετζομούτρης ἐπίθ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γρέτζος καὶ τοῦ οὐσ. μούτρη.

Ὁ ἄσχημος εἰς τὸ πρόσωπον.

γρέτζος (Ι) ἐπίθ. Ἀντίπαξ. Ζάκ. Ἰθάκ. Κέρκ. Κε-φαλλ. Λευκ. Πάξ. Πελοπν. (Γαργαλ.) γρέτζος Κέρκ. γρέν-τζος Ἡπ. (Πάργ.) Καστ. κ.ά. γρέντζους Μακεδ. (Καστορ.) γκρέντζος Πελοπν. (Μονεμβασ.) γρέζους Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) Οὐδ. οὐσ. γρίζο Μακεδ. (Λαγκαδ.) γρέντζο Ἡπ. (Κόνιτσ.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *grezzo* = ἀκατέργαστος, τραχὺς τὴν ἐπι-φάνειαν.

1) Ὁ ἀκατέργαστος, ὁ ἀνώμαλος, ὁ τραχὺς τὴν ἐπιφάνειαν Ἀντίπαξ. Ζάκ. Ἡπ. (Πάργ.) Ἰθάκ. Καστ. Κέρκ. Κεφαλλ. Λευκ. Παξ. Μακεδ. (Καστορ. Λαγκαδ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Μονεμβασ.): *Ξύλο - παννὶ γρέτζο Κέρκ. Πέτρα γρέτζα Παξ. Ἔναι οὐλο-οὐλο ἴδωμα καὶ 'ς τὴ μέση ἔναι τὸ γρέτζο Γαρ-γαλ. Πλάνισέ το καλὰ τὸ ξύλο νὰ φύγῃ τὸ γρέτζο ἀπὸ τὴ μέση αὐτόθ. Τὰ βράχια 'κεῖ πὺ πᾶς εἶναι γρέτζα Ἰθάκ. Ὁ δρόμος εἶναι γρέτζος, θὰ παιδευτῆς αὐτόθ. Τὸ κᾶν' γρέ-τζο τὸ διασίδ' - τὸ πλέξιμο (δὲν τὸ διάζεται - δὲν τὸ πλέκει καλῶς) Λευκ. || Φρ. Γρέτζα δ'λεῖα (ἡ κακοτέχνως γενομέ-νη ἐργασία) Λευκ. 2) Ὁ ὑγιής, σκληραγωγημένος ἄνθρω-πος Κέρκ. Παξ.: *Εἰμᾶστανε γρέτζοι ἐμεῖς, δὲ φοβούμα-στε τὸ χιόνι Κέρκ. || Φρ. Γρέτζος πηλὸς (=σῶμα ἰσχυρᾶς κράσεως, ὑγιές, ἐπὶ ἀνθρώπων) Παξ. 3) Ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἄξε-στος Ἀντίπαξ. Ἡπ. (Πάργ.) Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ.: *Εἶναι ἄνθρωπος γρέτζος, σὲ βρίζει ἂ δοῦ μιλήσης Κέρκ. 4) Ὁ***

